

A II. kerület általános iskoláiban 3,6 az átlagos tanulmányi eredmény

Tanácsülés foglalkozott a kerület oktatási helyzetével a kerület pedagógusainak helytartásáról a tanács eddigi munkájáról

A II. kerületi tanács a felsővárosi Postás (Művelődési Otthonban) ülést tartott Sárvári Mihály elvtárs, tanács-tag elnökletével.

Csúri Mihály elvtárs, a végrehajtó bizottság elnöke beszámolójában a többi közt bejelentette, hogy burgonyabogárkereső brigádokat szerveztek meg. Rendszerezés ellenőrzik a kerületben lévő burgonyaföldeket.

Négy fertőzött gécot találtak, amelyet a Növényvédő Állomással kétszer is bepermeteztek.

A szövőlepkék ellen is védekeznek. Két permetezőcsoport működik, ezek hívásra magánosok fát is lepermeteznek védőszerrel. Közölte még, hogy megkezdtek az év végi városfejlesztési hozzájárulások kivetését. Bejelentette azt is, hogy a petőfitelepi II. számú iskola elé tízezer forint költséggel védőrácsot készítenek. A Tápai soron és a Kereszt utcában zárt csatornát építenek.

Csúri Mihály v. b.-elnök közölte a tanács tagjaival, hogy főleg az ellenforradalom alatt tanúsított magatartásért

öt tanács tag ellen összeférhetlenségi bejelentés érkezett.

A tanácsülés bizottságot választott a bejelentések elbírálására és az érintett tanács tagok magatartásának kivizsgálására.

Eperjesi Júlia tanács tag, a művelődésügyi állandó bizottság elnöke beszélt ezután a kerület oktatási helyzetéről. Beszámolt az ellenforradalom romboló hatásáról a kerület pedagógusai és tanulói között. Rámutatott arra, hogy bár a pedagógusok egyrésze megingott, mégis

sok nevelő derekasan helytállott és félt aggodalommal szemlélte az ellenforradalom rombolásait.

A Csongrádi sugárúti iskolában Pálfi Károly, Pál Dezsőné, a Szilléri sugárúti iskolában Fülöp Jánosné, Kovács János, a Rókusi iskolában Berta György, a petőfitelepi I. számú iskolában Toldi István, a petőfitelepi II. számú iskolában Markos András nevelők helytállását kell kiemelni. Viszont voltak nevelők, akik magatartásukkal az ellenforradalom segítették. Így a Szilléri sugárúti iskolában Szojka Lászlóné, a Csongrádi sugárúti iskolában Katona György, Temesi Ferenc, Kun Szabó Andrásné, a rókusi iskolában Török Mihályné, Domonkos Mihályné és mások októberi és későbbi viselkedése erősen kifogásolható.

Ezután a tanulmányi eredményekkel foglalkozott.

A kerületben az általános iskolákban az átlagos tanulmányi eredmény 3,6.

Az osztályozott tanulók 13 százaléka kitűnt, 12 százaléka jeles eredményt ért el, 3,6 százalék egy-két tantárgyból kapott elégtelen osztályzatot, 4,6 százalék pedig több tantárgyból nem felelt meg. A többi tanuló közepesen tanult.

A kerület legjobb iskolája a rókusi.

Viszonylag gyengébbek az eredmények a petőfitelepi II-es számú és a béketelepi iskolákban, ahogy később a hozzászólásokból is kiderült

e két iskola tanulóit vonták el leginkább a szülők tavasszal a mezőgazdasági munkákra

s itt kellett a legtöbb szülőt felszólítani, illetve megbírságotlítani a gyermeke hiányzása miatt.

A kerületben több mint 2500 tanuló iratkozott be most a jövő tanévre, 4 túlkoros tanuló kimaradt. Az általános iskolát elvégzett tanulók közül általános gimnáziumba 74, technikumba 63-at vettek fel. 216 végzett tanuló közül tehát 137 tanuló tovább,

Ezek közül 51 munkás vagy paraszt származású, ami bizony kevés.

A többi általános iskolát végzett tanuló — húsz kivétellel ipari szakmára jelentkeztek.

A beszámoló élénk vita követte. Igen sok tanács tag egésszített ki az eddig elhangzottakat s tett javaslatot a hiányosságok megszüntetésére. Többen sürgették, hogy

a Fodortelepen lakó kisiskolások részére az új oktatási évben a közelben létesítsenek tantermet,

mert télen igen vesződséges a gyerekeknek villamoson, vagy gyalog a belső területeken lévő iskolákba járni.

A beszámoló és a felszólalások alapján a II. kerületi tanács ezután több határozatot hozott a művelődési, illetve oktatási helyzet hiányosságainak megszüntetésére.

Weigert Ede a Hazafias Népfőnt II. kerületi bizottságának részéről elemezte a tanács munkáját. Bár a beszámoló igényes, színvonalos volt, nagy hibája, hogy

csak elvi síkon mozgott, általánosságban értékelte a tanács működését.

Személy szerint nem állapította meg, hogy egyik vagy másik tanács tag milyen aktívan képviseli körzetének érdekeit, mennyiben járult hozzá vagy dolgozik most a párt, a kormány célkitűzéseinek megvalósításáért. Pedig erre az egyénekenkénti bírálatra minden jogcímre megvolna, hiszen a Népfőnt jelölté a tanács tagokat a választásokra.

Érdemes párhuzamot vonni a III. kerületi tanács múlt hónapban tartott ülésével, ahol a Hazafias Népfőnt III. kerületi bizottsága részéről Sziládi Sándor igen alaposan, részletesen, személy szerint is értékelte a tanács tagok jó vagy rossz munkáját.

Ezzel ugyancsak alapos vitára adott alkalmat, melynek során a tanács tagok meglátva eddigi hibáikat, ígéretet tettek most már jobb munkára.

A beszámoló követő vita is sokkal színtelenebb volt, mint az oktatásügy tárgyalásánál.

A napirend után több tanács tag számos hasznos javaslatot tett a kerület lakosságának érdekében.

„Ne hagyják, hogy még egyszer könnyeket csaljanak a szemünkbe“...

Beszélgetés egy franciaországi magyar elvtárral a munkásszolidaritásról és hírünkéről a világban

Mindig érdekes élményt jelent hírünket megismerni a világban, hát még olyan ember szájából, aki idegen földön is szívében mellettünk áll, ideváltónak, közénkvalónak érzi magát. Ilyen ember Sch. Arnold, aki harmincöt éve él Franciaországban, s most rövid, néhány hétre jött Magyarországra, amelyet annyi év után is igazi hazájának érzi, s ahova — mint mondotta — legnagyobb vágya végleg hazatérni. Néhány napos szegedi tartózkodása során beszélgettünk vele őszintén, meghittén az idegenben is magát honfitársunknak és elvtársunknak vallóval.

Sch. Arnold elvtárs gaz- és vízvezeték-szerelő. 1923 januárjában hagyta el a fájó szívvel az országhatárt, hogy Párizsban keressen megélhetést, mert idehaza már nem bírta tovább a Horthy-rendőreg állandó zaklatásait. Nem tudták neki megbocsátani — mint annyi más becsületlen kommunista —, hogy 1919-ben vörös katonaként védte a munkásosztály hatalmát. Elveihez azóta is hű maradt: jelenleg is tagja a Francia Kommunista Pártnak.

— Elvtárs, nagyon aggódtunk magukért; az ősszel — mondta igaz együttérzéssel a hangjában

beszélgetésünk során. — Lostuk a híreket Magyarországról, de sajnós; hozzánk többnyire nagyon eltorzítva érkeztek. A francia imperialisták, a tőkés szolgálatban álló hírszolgálat mindent elkövetett, hogy ne a valóságos helyzetet tudjuk meg.

Egy jellemző eset is elmesélt:

— Egy alkalommal televíziós-adást közveitettek a budapesti októberi eseményekről. A közvetítést a »Paix et liberté« (Béke és szabadság) megtévesztő nevet viselő, amerikaiak által pénzelt szovjet- és kommunista-ellenes társaság kommentálta. Természetesen teletűzdelve hazugsággal. Egyszer csak egy szomszédom megkérdezi: »Mondja, maguknál, Magyarországon októberben hó van?« Akkor látom, hogy havas képet mutatnak és kiderült, hogy a képeket a Budapest 12 évvel ezelőji szovjet felszabadításáról készült híradóból vették ki. Az akkori ostrom roszjait mutatták. Más alkalommal pedig felhámtunk egy jelentet »Valahol Európában« című játékfilmből, amikor a csavargó gyermekek az országúton vándorolnak. Ehhez pedig azt a kommentárt fűzték, mintha most csavargóknak így a gyermekek, mert az oroszok elűzték őket otthonukból.

Ehhez viszont nem kell kommentár! Elmondotta Sch. Arnold elvtárs, hogy ezzel

a hazug propagandával

sajnos sok egyszerű embert sikerült félrevezetni Franciaországban is, de az öntudatos, szervezett munkások együttesnek a magyar dolgozókkal.

A Francia Kommunista Párt mindent elkövet a felvilágosítás érdekében és központi lapjuk: a »L'Humanité« ennek legfőbb eszköze. A francia dolgozók szeretik ezt a bátor, harcos, szókimerítő lapot. Jellemző rá például, hogy amikor a közelmúltban is egy igaz, de kapitalista kormányzat sértő cikkéért több millió frankos bírságra ítélték, ezt az összeget a lap számára a népes olvasótábor, kommunista és nem kommunista, néhány nap alatt összeadták önkéntes adományokból.

— A francia nép — mondotta — a békét akarja. A legjobbjai ezért támogatják a kommunista küzdelmeit, akiknek most egyik legfőbb törekvése az algériai háború megszüntetése. Tudja a francia nép, hogy a magyar dolgozók is békét akarnak, ezért fordul olyan szeretettel Magyarországra felé. A francia és a magyar munkások

érezsében találkozhatnak

egy mással. — S hogyan fogadták az ellenforradalom disszidenseit? — (—)

Hétfő óta új KISZ-szalag dolgozik a Ruhagyárban

Hétfőn reggel újonnan festett tábla fogadta a Ruhagyárba érkezőket. Rajta felirat: »Üdvözljük a 8-as terem KISZ-szalagját, amely 15-én kezd meg munkáját. Emeljétek magаст a KISZ-szalagját és becsületes, jó munkával küzdjétek üzemünk


jó hírnevéért, a szocialista ipar fejlesztéséért.« A fiatalok nagy lelkesedéssel fogtak munkához azonnal a tudattal, hogy az idősebbek szemé rajtuk van és kíváncsiak lesnek milyen eredményeket érnek el.

Röszkéről jelentik: Gyűl a gabona a terményforgalmi raktárában

Az elmúlt hét szombatján kezdtek meg Röszkén is a nyári nyári záporok miatt azonban nem haladtak kielégítően a munkával és kevés búzszemet folyt a számköbba. Nem csoda, ha a terményforgalmi raktárába is keveset szállítottak be. Kedden azután már zavartalanul olt a munka és az adógabonán kívül már szállítottak szerződéses gabonát is. Elsők

Halló, Szeged! — Halló, Budapest!

Látogatás a szegedi posta látható és „láthatatlan” munkásai között



Megszoktuk, hogy mindig pontosan érkezik. Reggel 7 órakor a levelezékényben vannak a napilapok, délelőtti 11 órakor érkezik a levél, a pénz és sajnós, havonként rendszeresen a számlák. Szeretjük a mosolygós, kedves postást. Ismerjük őt és ő ismeri körzete valmennyi lakóját. Ha az utcán találkozunk vele, már messziről lobogtatja felénk a várva várt levelet. Milyen sokszor szerez ezekkel örömet. Az utóbbi időben lényegesen megjavult a posta munkája. Budapestről egy nap alatt ér a címzetthez a levél, a csomagok is gyorsabban érkeznek.

A posta egyik legforgalmasabb hivatal. Naponta sok száz, ezer ember keresi fel és ugyanúgy, mint minden hivatalban, itt is türelmetlenek az emberek. Az előbb még nyugodtan feketéző hölgy hisztériás asszonyág válik a postahivatal üvegablaka előtt. Hangosan meltautankodik, milyen sokat kell várni, pedig csak egy expresszlevelet szeretne feladni.

Ahol semmit se szabad „mellre szivni”

Az ablak mögött ülő postásnak sok kellemetlen megjegyzést kell a füle mellett elengednie. Mert ha a sok rosszindulatú megjegyzést mind „mellre szivni”, rövid idő alatt felmondaná idegrendszere a szolgálatot. De ők gyorsan, nyugodtan, ügyesen végzik felelősségteljes munkájukat.

A posta munkájából mindegyik ennyit ismerünk. Pedig mennyi munka van az egyszerű levélke mögött. Hány kézen megfordul, míg a levélírótól eljut a címzettéhez.

Az 1-es postára naponta 10—12 nagy zsák levél érkezik. Nagy bontóasztalnál — ide öntik a leveleket — gyorskező postások. Nagy Antal, Dobó Jenő és felesége, Csúri Mihályné, Dékány Antalné osztják szét körzeteken a leveleket.

A várost 70 körzetre osztották fel és ennek megfelelően 70 kézbesítő hordja szét a leveleket. A kézbesítő rendszer leveleken kívül ajánlott leveleket és egyéb érték-

utalványokat is eljuttatnak. Ez óriási munkát jelent, különösen a nyugdíj-kifizetések idején. Az ajánlott levelek, valamint az utalványok szétosztását Simon János, Bihari Istvánné és Gulyás Éva végzik.

Akik a milliókat számlálják

A posta banktevékenységet is folytat, hiszen valamennyi állami vállalat itt fizeti be bevételét. Naponta 3,5—4 millió forint fordul meg Pálfi József, dr. Kovács László és Aradi Sándor kezén.

A posta láthatatlan munkásai közé tartoznak a távközlés: a távírda, a távbeszélő- és a rádiószolgálat dolgozói is. Minden embernek szeretnénk megmutatni a távbeszélő-, a távírda- és a rádiószolgálat központját. Nemcsak azért, mert az nagyon érdekes, hanem azért, mert nagyon tanulságos. Sajnos, ez lehetetlen, mert külön főtanácsosi engedély kell hozzá és azok nagyon szigorúak.

Szóval, és bejutottam a „bűvös központokba”. Az itt dolgozók munkáját alaposan megfigyeltem, tanulmányoztam és fogadalmat tettem: soha többé! Soha többé nem leszek türelmetlen egy-egy vidéki beszélgetés lebonyolításánál.

Tíz kis villanykörte ég

Beck Józsefné a bejelentő egyetlen dolgozója. Modern kapcsoló asztalkáján tíz kis villanykörte ég és ez azt jelenti, hogy tízen hívják a 01-et.

Halló, bejelentő!

— A 36—55-nek legyen szíves jelezze Budapest, 424—884-et.

— Vettem.

A távbeszélőjegyre felkerül a két szám és már csúsztatják a budapesti vonalat kezelő Csetényi Istvánnéhoz. A falon lévő jelzőtábla kigyullad, ha a 21-es vonal szabad, már kapcsolja is Budapestet.

Sajnos, előfordul, hogy Budapest, vagy más vidék rossz szul kapcsolat, a beszélő türelmetlenkedik, gorbomba szavakkal sértegeti a telefonkezelő társaságot. Újabb hívások és már vagy tízen keresik az összeköttetést Budapesttel.

— Halló, sürgős ügyben kapcsolják a szentesi kórházat.

Tessék beszélni!

Jó járt Rozália pillanat alatt behozza a kért vonalat, hiszen emberletről van szó.

— Halló, Szeged, — tessék beszélni, — halló, Budapest, — bontom vidéknek — halló, Kecskemét, — három perc, — tessék befejezni a beszélgetést. — háromszoros díj. — letelt a tíz perc, bontom.

Ezek a rövid tömönatok kattognak ebben a ragyogó tiszta terebben. Nehéz, minden ideget igénybevevő munkát végeznek ezek a lányok, asszonyok. Ezt bizonyítja az is, hogy naponta csak 7 óra hosszat dolgoznak. Egy pillanatot pihenőidejük nincs. Sok száz vidéki beszélgetést bonyolítanak le naponta.

Horváth Antalné, a csoportvezető — sokkal csinosabb és kedvesebb, mint a „Halló, itt Gabriella” című olasz film csoportvezetője — elmondja, hogy a beszélgetők sajnós, nagyon türelmetlenek és könnyelműek. Bejelentik, hogy sürgősen kéri a számot, ezért dupla díjat kell számolni. És amikor fizetésre kerül a sor, reklamálnak; ők nem úgy gondolták, hogy sürgősen, csak hát gyorsan... Sokan sürgetik a hívást. Eddig a 01-en jelentették be, de újabban csak a 08-on fogadják a sürgőseket.

A távírda dolgozói is nehéz, felelősségteljes munkát végeznek. Dr. Czirájk Lászlóné Siemens-gépén naponta sok száz távíratot vesz fel és továbbít. Csapó Margit Morseen értesíti — a postahivatalon keresztül — a feleket.

Ök, a posta fáradhatatlan munkásai, lelkiismeretes, nehéz feladatot látnak el, éppen ezért becsüljük meg jobban munkájukat.

H. Zs.